

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 11Csp/31/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3518202503
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrea Fraňová
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2020:3518202503.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom sudkyňou Mgr. Andreou Fraňovou v sporovom konaní žalobcu PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Bratislava 824 96, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zastúpeného JUDr. Pavlom Pospěchom, advokátom, so sídlom Senec 903 01, Lichnerova 23 proti žalovanej X.. L. W., B.. XX. XX. XXXX, O. X. B. T. B. P. XXX XX, Y. XXX/XX o zaplatenie 1.280,14 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 549,00 € spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 549,00 € od 29. 04. 2016 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti žalobu z a m i e t a.

III. Žalovaná m á n á r o k na náhradu trov konania v rozsahu 14,20 % proti žalobcovi, o ktorej výške bude rozhodnuté samostatným uznesením súdnym úradníkom po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ō v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenu súdu dňa 31. 07. 2018 domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 1.280,14 € spolu so zmluvnou pokutou vo výške 0,04 % denne a úrokom z omeškania vo výške 0,4 % ročne zo sumy 1.280,14 € od 28. 04. 2016 do zaplatenia tak, že tento úrok z omeškania a táto zmluvná pokuta spolu neprevýšia sumu 1.500,00 € a odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom celková suma tohto úroku z omeškania a tejto zmluvnej pokuty dosiahne sumu 1.500,00 €, len 5 % ročný úrok z omeškania zo sumy 1.280,14 € do zaplatenia. Ďalej žiadal priznať náhradu nákladov spojených s mimosúdnym uplatnením pohľadávky vo výške 83,99 €, trovy konania vo výške zaplateného súdneho poplatku 76,50 € a trovy právneho zastúpenia vo výške 169,40 €.

2. Uviedol, že so žalovanou uzatvoril dňa 29. 04. 2015 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. 8500113057 (ďalej len „zmluva“), základe ktorej poskytol žalovanej úver vo výške 1.500,00 €, ktorý sa žalovaná zaviazala splatiť spolu s úrokom v 42 mesačných splátkach vo výške 47,14 € v termínoch splatnosti podľa splátkového kalendára dohodnutého v zmluve. Žalovaná sa dostala do omeškania so splácaním splátok. Vzhľadom k tomu, že žalovaná bola v omeškaní s úhradou splátky č. 8 o viac ako tri mesiace, a to napriek predchádzajúcemu upozorneniu na uplatnenie práva veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka, došlo k uplatneniu tzv. straty výhody splátok. Oznámenie o uplatnení práva podľa § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka bolo žalovanej doručené dňa 12. 04. 2016. V súlade s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka došlo k uplatneniu tzv. sankcie straty výhody splátok dňa 28. 04. 2016, kedy bola žalovaná povinná hradiť doposiaľ neuhradené splátky úveru. Nakoľko tak žalovaná nespravila, je od nasledujúceho dňa v omeškaní s úhradou dlžnej sumy. Celková suma dlhu žalovanej voči žalobcovi predstavuje súčet neuhradených splátok, ktoré boli

zosplatnené na základe vyššie uvedených skutočností a predstavuje sumu 1.280,14 € (žalovaná do dnešného dňa zaplatila len sumu 701,00 €. Nakoľko sa žalovaná dostala do omeškania so splácaním jednotlivých splátok a následne aj celej zosplattenej sumy, žalobcovi vznikol ďalej nárok na zmluvné pokuty podľa článku 8 ods. 8.1 zmluvy vo výške 0,04 % denne: zo sumy 1.280,14 € od 28. 04. 2016 do zaplattenia. V súlade s § 517 ods. 2 OZ si žalobca popri nároku na zmluvné pokuty zo sumy omeškaných splátok uplatňuje aj úrok z omeškania vo výške podľa nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. tak, aby výška zmluvnej pokuty a úroku z omeškania neprevyšovala priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov naposledy zverejnenú podľa zákona č. 129/2010 Z.z. pred vznikom omeškania o viac ako 10 percentuálnych bodov ročne a súčasne trojnásobku úrokov z omeškania podľa nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. Žalobca zaslal žalovanej viacero písomných upomienok spolu s pokusom o zmier pred začatím rozhodcovského konania. Žalovaná nereagovala na výzvy žalobcu, ako vyplýva z Karty klienta - evidencie žalobcu o úhrade splátok. Okrem písomných upomienok bola žalovaná opakovane vyzvaná na splnenie povinnosti, a to formou zaslania krátkych textových správ (sms správy), resp. pri telefonickom, príp. osobnom kontakte. Napriek tomu nedošlo k splneniu jej záväzkov. V nadväznosti na zaslanie Pokusu o zmier pred začatím súdneho konania svojím právnym zástupcom si žalobca uplatňuje voči žalovanej náhradu nákladov spočívajúcich v odmene za právnu službu poskytnutú v súvislosti s týmto písomným uplatnením nárokov voči žalovanej. Výška náhrady zodpovedá sume tarifnej odmeny za jeden úkon právnej pomoci určenej podľa príslušných predpisov o odmenách a náhradách advokátov vo výške 73,69 € a paušálnej náhrade advokátovi vo výške jedného režijného paušálu v sume 10,30 €.

3. K žalobe pripojil listinné dôkazy, Zmluvu o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. 8500113057 zo dňa 29. 04. 2015, Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere č. 8500113057, výpis z účtu o vyplatení peňažných prostriedkov, Oznámenie o uplatnení práva podľa § 53 ods. 9 OZ, doručenkú, prehľad splácania, pokus o zmier.

4. Žalovaná sa k žalobe písomne vyjadrila. Žiadala, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol ako bezdôvodnú a žalobcu zaviazal na náhradu trov konania a zaplattenia finančného zadosťučinenia vo výške 600,00 €. Uviedla, že sa na ňu ako spotrebiteľa, slabšou stranou zmluvy, vzťahujú právne predpisy o ochrane spotrebiteľa SR a Unijné právo, najmä Smernica Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, na ktoré je povinný súd ex offo prihliadať. V tejto súvislosti žiada, aby súd vykonal dôkazy pre spravodlivé rozhodnutie vo veci; zistil existenciu, či tu právo je alebo nie je; určil, či je zmluva platná alebo nie; zistil, či ide o spotrebiteľskú zmluvu; zistil, či zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky; určil, či pri uzatváraní zmluvy boli použité nekalé obchodné praktiky; preskúmal ex offo zmluvu v súlade so smernicou Rady 93/13/EHS. Uviedla, že predmetná úverová zmluva bola posúdená aj Ministerstvom spravodlivosti SR s nasledovným vyjadrením: zmluva č. 8500113057 neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 zák.č. 129/2010, a to výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, vzhľadom k čomu by sa mohla považovať za bezúročnú a bez poplatkov. Má za to, že odplata podstatne prevyšuje obvyklú odplatu v bankách, poukazuje v tejto súvislosti na rozhodnutie Krajského súdu v Ostrave zo dňa 23. 08. 2011 č.k. 16ICm944/201, v zmysle ktorého ak zmluva v časti odplaty odporuje zákonu alebo dobrým mravom, je nutné tento dôvod neplatnosti vzťahovať na celú zmluvu. Vo všeobecnosti súdu za podstatné prevýšenie odplaty považujú jej prevýšenie o viac ako 20 % s prihliadnutím na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých finančných prostriedkov a lehotu splatnosti. Dohodu o poskytovaní služieb, ktorú musela uzatvoriť spolu s úverovou zmluvou, inak by jej úver nebol poskytnutý pokladá za klamlivú obchodnú praktiku. Ďalej žiada, aby boli porovnané úverové zmluvy, ktoré jej zaslal žalobca a overiť pravosť jej podpisu na úverovej zmluve v časti zmluvné dojednanie, znalcom z oblasti grafológie. Žalobca neinformoval žalovanú ako spotrebiteľa o dôsledkoch vyplývajúcich z jednotlivých ustanovení zmluvy, použil predtlačенú formulárovú štandardizovanú zmluvu, ktorej obsah bol vopred pripravený, bez možnosti spotrebiteľa ovplyvniť jej obsah. Nevysvetlil žalovanej dôsledky rozhodcovského konania, rozhodcovskej doložky, dohody o zrážkach zo mzdy včlenenej do zmluvy a obchodných podmienok. Osobné údaje žalovanej poskytol tretej osobe, L.. S., ktorý ju navštevoval na jej adrese trvalého pobytu za účelom vymáhania a zaplattenia dlhu tvrdiac, že zastupuje spoločnosť Profi Credit Slovakia, s.r.o. Toto konanie nadobúdalo znaky nebezpečného vyhrážania, hrubého nátlaku podľa Obchodného registra SR nemali v predmete podnikania uvedené vymáhanie. Ďalej poukázala na rozhodnutie Okresného súdu Košice - okolie z 08. 03. 2010 č.k. 17Cb/95/2019, ktorý vo svojom rozhodnutí kvalifikoval - konanie nebankového subjektu, ktorý zmluvou o úvere na nákup tovaru vnútil spotrebiteľovi vopred aj druhý úkon, ktorý nebol v danom okamihu vo sfére jeho záujmu, pretože podpisom želanéj zmluvy o úvere sa spotrebiteľ súčasne podpisuje aj pod tú časť textu, ktorá sa týka

dojednania revolvingového úveru, teda vzťahu, ktorý má vzniknúť až v budúcnosti - ako nekalú praktiku. Súhlas spotrebiteľa s revolvingovým úverom ako jednostranný úkon nie je zmluvou, preto je takýto právny úkon neplatný. Z opatrnosti žalovaná podala aj námietku premlčaniu.

5. K písomnému vyjadreniu žalovaná pripojila úverovú zmluvu č. 8500113057, Dohodu o poskytnutí služieb č. 85001213057, Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere č. 8500113057, Posúdenie úverovej zmluvy MS SR.

6. Žalobca sa k vyjadreniu žalovanej vyjadril prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Uviedol, že Dohoda o zrážkach zo mzdy je samostatným právnym úkonom, ktorého vznik nie je podmienkou pre vznik zmluvy o revolvingovom úvere, a teda v zmysle vyššie uvedeného má právnu povahu individuálneho dojednania. Dohoda je osobitne podpisovaná. Tento fakt nielen zdôrazňuje jej samostatnosť od ostatného obsahu zmluvy o revolvingovom úvere. Dlžník podpísaním tlačiva Žiadosti / Zmluvy neprístupuje a neuzatvára automaticky Dohodu o zrážkach zo mzdy. To, že uzavretie Dohody je samostatné, napokon zdôrazňuje aj osobitné, individualizované rozlíšenie rozhodcovskej zmluvy od ostatného obsahu Zmluvy o revolvingovom úvere. K samotnej Dohode žalobca uvádza, že uzatvorenie tejto Dohody nebolo podmienkou na poskytnutie úveru. Uvedené vyplýva z bodu I. Dohody o zrážkach zo mzdy, kde je uvedené: „Dlžník si je vedomý, že uzavretie Dohody je dobrovoľné a nie je podmienkou uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere alebo poskytnutia úveru (revolvingu). Spoločnosť vyhlasuje, že uzavretie tejto dohody nevyžaduje ako podmienku uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere alebo poskytnutia úveru (revolvingu).“ Žalovaná mala možnosť odmietnuť podpísanie Dohody o zrážkach zo mzdy - uvedené vyplýva z bodu II. Dohody, kde je uvedené: „Dlžník má možnosť odmietnuť uzavretie tejto Dohody tým, že ju nepodpíše. Dlžník podpisom na tejto Dohode potvrdzuje záujem uzavrieť Dohodu ako prostriedok zabezpečenia a splnenia svojich záväzkov voči Veriteľovi tým, že z jeho mzdy (iného príjmu) budú vykonávané zrážky zo mzdy v dohodnutej výške a tieto priamo poukazované Spoločnosti.“ Žalovaná túto možnosť nevyužila. Ďalej sa vyjadril k rozhodcovskej zmluve: Rozhodcovská zmluva je samostatným právnym úkonom, ktorého vznik nie je podmienkou pre vznik zmluvy o revolvingovom úvere, a teda v zmysle vyššie uvedeného má právnu povahu individuálneho dojednania. K samotnej rozhodcovskej zmluve žalobca uvádza, že uzatvorenie tejto rozhodcovskej zmluvy nebolo podmienkou na poskytnutie úveru. Uvedené vyplýva z bodu 2. Rozhodcovskej zmluvy, kde je uvedené: „Veriteľ vyhlasuje, že uzatvorenie tejto rozhodcovskej zmluvy nie je podmienkou uzatvorenia a vykonávania zmluvy o revolvingovom úvere medzi Veriteľom a Dlžníkom a ani iného zmluvného vzťahu medzi nimi. Dlžník nie je povinný prijať návrh tejto rozhodcovskej zmluvy zo strany Veriteľa, pričom vyhlasuje, že o tejto skutočnosti bol zo strany Veriteľa jasne a zrozumiteľne informovaný.“ Rozhodcovská zmluva je osobitne podpisovaná. Tento fakt nielen zdôrazňuje jej samostatnosť od ostatného obsahu zmluvy o revolvingovom úvere. Dlžník podpísaním tlačiva Žiadosti / Zmluvy neprístupuje a neuzatvára automaticky rozhodcovskú zmluvu. To, že uzavretie rozhodcovskej zmluvy je samostatné, napokon zdôrazňuje aj osobitné, individualizované rozlíšenie rozhodcovskej zmluvy od ostatného obsahu Zmluvy o revolvingovom úvere. Žalovaná mala možnosť od rozhodcovskej zmluvy odstúpiť podľa bodu 7, kde je uvedené: „Dlžník je oprávnený od tejto zmluvy odstúpiť aj bez uvedenia dôvodu do kalendárnych dní od uzavretia tejto zmluvy. Oznámenie o odstúpení od zmluvy je Dlžník povinný vykonať v písomnej forme. Lehota na odstúpenie od zmluvy sa považuje za dodržanú, ak je oznámenie o odstúpení od zmluvy zaslané na adresu sídla Veriteľa najneskôr v posledný deň lehoty. Táto rozhodcovská zmluva je uzavretá dňom podpisu oboma zmluvnými stranami.“ Žalovaná túto možnosť nevyužila. K tvrdeniam žalovanej o tom, že v Zmluve o revolvingovom úvere, absentujú viaceré náležitosti Zákona o spotrebiteľských úveroch, následkom ktorých je nutné úver považovať za bezúročný a bez poplatkov žalobca uviedol: a) Termín konečnej splatnosti - Zmluva o úvere je tvorená ustanoveniami nachádzajúcimi sa nielen na listine označenej ako žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu / zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu, ale aj zmluvnými dojednaniaми. Obsah zmluvy tvoria zmluvné dojednania, ktoré sú v zmysle článku 13 neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, ako aj prílohy tvoriace súčasť zmluvy o RÚ (článok 7., ods. 7.1 písm. g) zmluvných dojednaní). Z ustanovenia článku 4., ods. 4.5 zmluvných dojednaní vyplýva Deň splatnosti poslednej splátky úveru, resp. revolvingu podľa posledného splátkového kalendára je dňom konečnej splatnosti úveru. Z ustanovenia článku 9., ods. 9.1 zmluvných dojednaní vyplýva, že Zmluva o RÚ je uzavretá na dobu neurčitú s tým, že revolving sa uskutoční za podmienok stanovených touto Zmluvou o RÚ. Deň splatnosti poslednej splátky úveru je uvedený v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, čím je splnená požiadavka vyplývajúca z uvedeného zákonného ustanovenia. Na podporu uvádzaného poukazujeme na odôvodnenie rozsudku Krajského súdu v Prešove, č. k. 13Co/11/2014-166, ktorý ohľadne významu oznámenia veriteľa ako

súčasťou zmluvy súd uviedol V zmysle čl. 7 zmluvných dojednaní (čl. 138) predstavuje zároveň toto oznámenie neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Podľa vôle zmluvných strán teda toto oznámenie tvorí súčasť zmluvy uzavretej medzi jej účastníkmi. Vychádzajúc z počtu splátok, ich splatnosti je logické, že exaktný údaj o konečnej splatnosti úveru je zhodný s dátumom splatnosti poslednej splátky. Tvrdíme, že doba trvania zmluvy a tiež termín konečnej splatnosti úveru sú riadne uvedené a je splnená zákonná požiadavka. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam termín konečnej splatnosti vyplýva z Oznámenia o schválení úveru, zaslanom dlžníkovi. Predmetné oznámenie zároveň obsahuje aj údaj o dátume splatnosti prvej splátky. Zákonný pojem „termín konečnej splatnosti“ nie je pritom požiadavkou na uvedenie presného dátumu, pretože v takom prípade by zákonodarca použil spojenie „dátum“ (tak ako napríklad uvádza pri náležitosti týkajúcej sa spotrebiteľa - „dátum narodenia“, alebo v § 10 ods. 2 písm. b) „dátumy čerpania“, ods. 2 písmeno c) „údaj o zostatku z predchádzajúceho výpisu a jeho dátume“, či ods. 2 písm. d) uvedeného ustanovenia „dátume a výške splátok“). Zo zákona je zrejmé, že pojem „termín“ a pojem „dátum“ nie sú používané ako synonymá v zákone, ale sa pre odlišné situácie, v ktorých sa má uviesť dátum a kedy termín. Podporne je možné poukázať aj na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15, kedy samotný súdny dvor uvádza, že ohľadne splatnosti splátok nie je potrebné, aby zmluva uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok (výrok II. rozsudku v spomenutej veci). Logickým dôsledkom a prepojením tohto záveru s náležitosťou „termín konečnej splatnosti“ je to, že postačuje také uvedenie údajov, ktoré termín konečnej splatnosti umožňuje identifikovať na základe v zmluve uvedených údajov. Zmluva o revolvingovom úvere č. 8500113057 obsahuje určenie „termínu konečnej splatnosti“ viacerými spôsobmi, a to: - Určenie podľa dátumu splatnosti splátok v jednotlivých mesiacoch a počtu mesačných splátok - Spôsobom vyplývajúcim z článku 4., ods. 4,5 zmluvných dojednaní, v zmysle ktorých dátum splatnosti poslednej splátky uvedený v oznámení o schválení úveru je zároveň termínom konečnej splatnosti. Poukazuje tiež na to, že záver súdu spájajúci bezúročnosť úveru s neuvedením termínu konečnej splatnosti odporuje tiež smernici 2008/48/ES. Súdny dvor EÚ vo veci C-42/15 konštatoval, že Článok 23 smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade, ak zmluva o úveru neobsahuje všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 tejto smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Ani neuvedenie termínu konečnej splatnosti by nemohlo viesť k záveru o bezúročnosti úveru, pretože nie je v zmysle uvedené spôsobilé spochybniť možnosť, aby dlžník posúdil rozsah svojho záväzku v zmysle zmluvy. Závery označeného rozhodnutia Súdneho dvora EÚ potvrdzuje aj zmena právnej úpravy v zákone č. 129/2010 Z.z., ktorá bola Národnou radou SR schválená dňa 12. 10. 2017. Zákonom, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 483/2001 Z.z. a ďalšie právne predpisy (medzi nimi aj zákon č. 129/2010 Z.z.) bolo schválené o.i. aj to, že (bod 32) „V § 9 ods. 2 písm. d) sa vypúšťajú slová „a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru“. Dôvodom prijatia úpravy bolo zosúladenie zákona č. 129/2010 Z.z. so smernicou 2008/48/ES. Z toho je zrejmé, že požiadavka na uvádzanie „termínu konečnej splatnosti“ je požiadavkou nad rámec smernice (čo je v zmysle rozsudku SD EÚ C-42/15, bod 58: Uvedené ustanovenie by sa však nemalo vykladať tak, že oprávňuje členské štáty, aby vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovili povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere iné náležitosti, než sú tie, ktoré vymenúva článok 10 ods. 2 uvedenej smernice.) s jej uvádzaním, či neuvádzaním, ani nie je možné spájať následok v podobe bezúročnosti úveru. b) Výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. vyžaduje uvádzanie spôsobu započítania splátky na úver, istinu a úroky len v prípade, ak sa splátky priraďujú k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. O takýto typ úveru a prípad v zmluvnom vzťahu medzi sporovými stranami nejde. Podľa uznesenie Najvyššieho súdu SR z 22.2.2018 sp. značka 3Cdo/146/2017: Nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. V zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z.z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. uvádza pojmy „výška“ alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurokonformného výkladu dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahrňuje. Od 1.mája 2018 sa legislatívne prenatnejším vyjadrením odstráni možnosť rôzneho výkladu predmetného ustanovenia, ktorú bolo možné (a potrebné) preklenúť už podľa doterajšej právnej úpravy jeho eurokonformným výkladom.

Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze III. ÚS 341/07 uviedol: „Nevyhnutnou súčasťou rozhodovacej činnosti súdu zahŕňajúcej aplikáciu abstraktných právnych noriem na konkrétne okolnosti individuálnych prípadov je zisťovanie obsahu a zmyslu právnej normy uplatňovaním jednotlivých metód právneho výkladu. Ide vždy o metodologický postup, v rámci ktorého nemá žiadna z výkladových metód absolútnu prednosť, pričom jednotlivé uplatnené metódy by sa mali navzájom dopĺňať a viesť k zrozumiteľnému a racionálne zdôvodnenému vysvetleniu textu právneho predpisu.“ Existujú 4 základné výkladné metódy: jazyková, logická, systematická, teleologická. Výklad právnej normy nemôžu byť založené len na jednom spôsobe výkladu, a už vôbec nie iba na jazykovom. Najvyšší súd SR v uznesení 6MCdo 22/2010: „Na tomto mieste považuje dovolací súd za potrebné poznamenať, že je neakceptovateľným momentom aplikácie práva taká jeho realizácia, ktorá vychádza výlučne z rigorózneho jazykového výkladu dotknutých ustanovení. Jazykový výklad je len počiatočným spôsobom prístupu k aplikácii právnej normy; je len východiskom pre objasnenie a ujasnenie si jeho obsahu a účelu, k čomu ostane slúžiť celý rad ďalších postupov, ako je výklad logický, systematický, výklade *ratione legis* a pod. Súd teda nie je absolútne viazaný iba doslovným znením zákonných ustanovení, ale môže (a v niektorých prípadoch musí), ak to vyžaduje účel zákona, história jeho vzniku, systematická súvislosť alebo niektorý z princípov, ktoré majú svoj základ v ústavne konformnom právnom poriadku ako významovom celku, ho vyložiť tak, aby závery jeho výkladu boli vo všeobecnosti akceptovateľné a objektívne realizovateľné, inak povedané, aby súd nedospel k výkladu, ktorý význam a účel normy naostatok poprie a sťažuje alebo dokonca znemožní jej realizáciu.“ Jazykový doslovný výklad právnej normy by odporoval v prvom rade systematickému výkladu. Podstata systematického výkladu spočíva v tom, aký význam má obsah určitého ustanovenia či pri zohľadnení iných zákonných ustanovení (prípadne ustanovení iného zákona). V súvislostiach s výkladom § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. je prvým ustanovením, ktoré treba zohľadniť § 9 ods. 5. Podľa jeho znenia spotrebiteľ má právo požadovať tzv. amortizačnú tabuľku obsahujúcu rozpis splátok, a členenie splátky. Ak by zmluva mala obsahovať rozpisanie splátky, potom nevidíme žiadny zmysel práva spotrebiteľa požadovať amortizačnú tabuľku podľa § 9 ods. 5 zákona. Veď dané údaje by už mal priamo v zmluve. To len potvrdzuje skutočnosť o tom, že záver založený na jazykovom výklade popiera význam § 9 ods. 5. Účelom právnej úpravy uvádzania splátky v spotrebiteľskej úverovej zmluve je to, aby bol spotrebiteľ informovaný o svojej povinnosti. Ak by zákonodarca sledoval, že zmluva má obsahovať rozpis splátky na časť istina, úrok a vo vzťahu ku každej zložke by bolo nutné uvádzať termín splatnosti či počet splátok, potom zákonná úprava práva spotrebiteľa vyžiadať si tzv. amortizačnú tabuľku by teda nemala žiadny význam (§ 9 ods. 5 v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvných vzťahov medzi stranami sporu), keďže táto amortizačná tabuľka by už bola súčasťou zmluvy. To znamená, že zákonodarca by zbytočne konštruoval právo spotrebiteľa požadovať amortizačnú tabuľku, ak by tá už musela byť uvedená v zmluve (pri výklade § 9 ods. 2 písm. k), aký zaujal súd prvej inštancie). Pri zachovaní princípu racionality zákonodarca je preto na mieste tvrdiť, že zákonodarca neuvažoval nad tým, aby právo na amortizačnú tabuľku konštruoval duplicitne. Pri zavedení § 9 ods. 5 zjavne bolo sledované právo spotrebiteľa podľa článku 10 ods. 2 písmeno i) smernice. Z uvedeného vyplýva, že už pri konflikte dvoch výkladových metód treba vychádzať z takého prístupu, ktorý umožňuje obidve metódy rešpektovať. Z pohľadu jazykového výkladu je to potom taký prístup, ktorý žiadne členenie splátky nepožaduje. Uvádzanie náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. platí pre všetky úvery bez ohľadu na to, či je splácanie anuitné (t.j. pomer časti určenej na istinu a časti na úroky sa v každej splátke mení, výška splátky ako celku zostáva zachovaný po celú dobu splácania) alebo lineárne (pomer časti určenej na istinu a časti na úroky sa v každej splátke nemení, výška splátky ako celku zostáva zachovaná po celú dobu splácania). Je však sotva predstaviteľné ako užitočné a v záujme spotrebiteľa by bolo, aby sa v zmluve pri úvere s tzv. anuitnou splátkou uvádzalo x počet splátok s rozdelením na časť istina a úrok, ak toto rozdelenie bude pre každú splátku iné. Čiže prakticky pri úvere s maximálne povolenou dobo splácania 8 rokov (96 splátok) by išlo o 192 číselných údajov, ktorých výpovedná hodnota pre spotrebiteľa by bola nulová. Alebo pri úvere, pri ktorom spotrebiteľ spláca v splátkach len úrok a istinu uhrádza napríklad ku konkrétnemu dátumu. Je pomerne obtiažne zistiť, aký význam by malo uvádzanie rozpisu splátky pri takomto type úveru, ak je zo zmluvy jasné, že splátkou sa spláca len úrok (istina sa neamortizuje) a aká je výška splátky. Napriek tomu by pri jazykovom výklade právnej normy muselo byť uvádzané, že istina splátky je 0 Eur. Uplatnenie jazykového výkladu právnej normy popiera aj povinnosť rešpektovať účinky újného práva. V kontexte napádaného rozhodnutia sa potom samotné konanie o predbežnej otázke pred Súdnym dvorom EÚ vo veci C-42/15 a aj rozhodnutie javia ako zbytočné a bezvýznamné. Na strane druhej, rozhodnutia iných súdov SR súd používa v tejto veci bez opory v zákone na odôvodnenie svojho záveru. Tzv. rozčleňovanie splátky je teda výklad založený na nesprávnom výklade zákona. Znenie zákona č. 129/2010 Z.z. síce je nepresným prevzatím smernice 2008/48/ES, to však súd nezbavuje povinnosti pri výklade vnútroštátnej

normy prihladať na základe nepriameho účinku také ustanovenia úniijného práva, ktoré sú do príslušnej vnútroštátnej normy prevzaté. Výsledok sledovaný smernicou je povinný pri rozhodovaní zabezpečiť aj súd členského štátu. Podľa rozhodnutia Súdneho dvora EÚ vo veci Pfeiffer (C-397/01 až C-403/01) body 115 a 116: „Požiadavka výkladu vnútroštátneho práva v súlade s právom Spoločenstva vyplýva zo systému Zmluvy, ktorá tým umožňuje vnútroštátnemu súdu, aby v rámci svojich právomocí zabezpečil plnú účinnosť práva Spoločenstva pri rozhodovaní o spore (pozri v tomto zmysle rozsudok z 15.3.2003, Mau, C-160/01, Zb. s. I-4791, bod 34). Táto zásada výkladu vnútroštátneho práva v súlade s právom Spoločenstva formulovaná v práve Spoločenstva sa síce v prvom rade týka vnútroštátnych ustanovení prijatých na prebratie smernice, neobmedzuje sa však iba na výklad týchto ustanovení, ale vyžaduje, aby vnútroštátny súd vzal do úvahy vnútroštátne právo ako celok, a posúdil, do akej miery ho možno použiť spôsobom, ktorý nevedie k výsledku, ktorý odporuje smernici (pozri v tomto zmysle rozsudok Carbonari a i., už citovaný body 49 a 50).“ Ďalej žalobca napáda dôvodnosť vznesenej námietky premlčania, nakoľko oprávnenie žalobcu podľa §565 Občianskeho zákonníka žiadať žalovaného o zaplatenia celej svojej pohľadávky z dôvodu straty výhod splátok - tj. zosplatnenie úveru nastalo dňa 28.4.2016, pričom žaloba podaná dňa 26.6.2018, teda v priebehu plynutia zákonnej premlčacej doby. Poukazujeme na to, že premlčacia doba sa počíta odo dňa, kedy vzniklo právo podať žalobu a domáhať sa žalovaného nároku. Poukazujeme na ustanovenie §101 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého: „Pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz“ a na ustanovenie §103 druhá veta Občianskeho zákonníka, podľa ktorého: „Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§565) začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.“ Citovanú právnu úpravu všeobecnej premlčacej doby je potrebné pokiaľ ide o začiatok plynutia premlčacej doby v tomto prípade vykladať v súvislosti s ustanovením §53 ods.9 Občianskeho zákonníka, ktoré v záujme ochrany spotrebiteľa modifikuje možnosť uplatnenia práva veriteľa žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky v prípade, ak ide o plnenie v splátkach v rámci spotrebiteľského zmluvného vzťahu. Podľa ustanovenia §53 ods. 9 Občianskeho zákonníka: „Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonávať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa §565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.“ Žalobca v predmetnej právnej veci využil svoje právo žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie splátok úveru na základe výzvy na plnenie s upozornením o možnosti zosplatnenia úveru, označenej ako „Oznámenie o zosplatnení“. V tom čase bol žalovaný v omeškaní s plnením najstaršej splátky 75 dní. V uvedenej výzve bol žalovaný v súlade s citovaným ustanovením §53 ods.9 Občianskeho zákonníka upozornený, že v prípade, ak sa dostane do omeškania s úhradou ktorejkoľvek z uvedených splátok o viac ako tri mesiace a uplynie 15 dní od doručenia tohto oznámenia, stanú sa splatnými všetky záväzky zo zmluvy, ktoré sa majú stať splatnými až v budúcnosti, čím žalovaný stratí výhodu splátok a celý dlh bude povinný zaplatiť naraz. Spomenutá výzva bola žalovanému doručená dňa 12.4.2016. V súlade s §53 ods.9 Občianskeho zákonníka k uplatneniu práva žalobcu ako veriteľa podľa §565 Občianskeho zákonníka nastala dňa 28.4.2016 a k omeškaniu, teda aj vzniku práva podať žalobu na súde, došlo dňa 29.4.2016. V zmysle uvedeného žalobca trvá na tom, že vykonal všetky úkony potrebné pre úspešné podanie žaloby včas, a to v priebehu plynutia všeobecnej premlčacej doby. Žalovaný si ani po doručení spomenutej výzvy podľa ustanovenia §53 ods.9 Občianskeho zákonníka nesplnil svoje záväzky riadne a včas, preto ku dňu 29.4.2016 vzniklo žalobcovi podľa §565 Občianskeho zákonníka právo domáhať sa splnenia celej pohľadávky žalovaným, a teda došlo k uplatneniu tzv. sankcie straty výhody splátok podľa článku 13.,ods. 13.1., písm. a) Zmluvných dojednaní predmetnej Zmluvy. Z uvedeného vyplýva, že až okamihom zosplatnenia celej pohľadávky vzniklo právo žalobcu domáhať sa splnenia žalovaného nároku, pretože do okamihu zosplatnenia mohol žalobca žiadať žalovaného ako svojho dlžníka o zaplatenia len jednotlivých splátok úveru. Odo dňa 28.4.2016, kedy došlo k zosplatneniu úveru podľa §565 Občianskeho zákonníka, vznikla možnosť a oprávnenie žalobcu žiadať žalovaného o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, a to odo dňa 29.4.2016 aj podaním žaloby o plnenie, prostredníctvom ktorej by sa domáhal splnenia žalovaného nároku. Od uvedeného dňa sa teda právo žalobcu mohlo vykonať po prvý raz a začala plynúť premlčacia doba na uplatnenie žalovaného nároku pred súdom. Žaloba bola v predmetnej právnej veci podaná na príslušnom súde dňa 26. 6. 2018, teda v čase, kedy ešte všeobecná premlčacia doba plynula. Z uvedeného vyplýva, že všeobecná premlčacia doba bola v tomto prípade zachovaná a vznesená námietka premlčania neobstojí. Záverom uviedol, že ochrana spotrebiteľa je založená na ochrane „priemerného spotrebiteľa“. Toto chápanie zabezpečuje zachovanie prvku právnej istoty aj pre dodávateľa, ktorá má byť vlastná aj spotrebiteľským právnym vzťahom. Spotrebiteľa nezaväzuje povinnosti konať s primeranou a očakávanou mierou opatrnosti, obozretnosti a zodpovednosti za vlastné konanie (porov. Návrh generálnej advokátky vo veci

C-453/10, L. H. L., bod 62 a nasl.). Priemerný spotrebiteľ je definovaný ako osoba, ktorá je v primeranom rozsahu rozhladená, informovaná a obozretná. Takého chápanie vymedzuje priamo Súdny dvor EÚ vo svojich rozhodnutiach, prípadne aj únijné právo na úrovni sekundárnych aktov (napríklad definícia v bode 18 preambuly smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 2005/29). Pri poskytovaní ochrany v zmysle právneho poriadku nie je možné a ani súdny orgán nie je oprávnený prekročiť rozsahu ochrany poskytovanej priemernému spotrebiteľovi. Nedostatok zodpovednosti, resp. ľahostajnosť spotrebiteľa vo vzťahu k obsahu svojich práv a povinností nemôže založiť neplatnosť právneho úkonu a znemožniť uskutočniť plnenie, na ktoré má druhá zmluvná strana legitímny nárok. Spotrebiteľ je povinný vo vzťahu k svojmu postaveniu konať obzvlášť svedomite, obozretné, prípadne dodatočne požadovať informáciu vo vzťahu k obsahu svojho záväzku, ktorého obsah mu nie je úplne zrejmý, aby tak predišiel ujme na svojich právach. Vzhľadom na vyššie uvedené oznamujem, že trvá na podanej žalobe v celom rozsahu a navrhujem, aby súd žalobe vyhovel a súčasne žalovaného zaviazal aj na náhradu trov konania tak, ako sú vyčíslené v žalobe.

7. Žalovaná sa k písomnému vyjadreniu žalobcu vyjadrila písomne. Zotrvála na svojich predchádzajúcich vyjadreniach. Poukázala na viaceré rozhodnutia okresných a krajských súdov v konaniach spotrebiteľov. Má za to, že úverová zmluva je bezúročná a bez poplatkov, obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky a je neplatná. Napriek prebiehajúcej súdnej konaní žalobca kontaktoval zamestnávateľa žalovanej a žiadal, aby zamestnávateľ začal so zrážkami zo mzdy. Personálne oddelenie ju kontaktovalo s uvedenou požiadavkou, na čo ona reagovala nesúhlasom z dôvodu prebiehajúceho súdneho konania a predložila žalobu zo súdu. Už toto konanie žalobcu ukazuje na nekalé praktiky.

8. Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktoré sa nedostavili sporové strany, právny zástupca žalobcu. Právny zástupca žalobcu žiadal ospravedlniť neúčast' žalobcu a právneho zástupcu na pojednávaní z dôvodu práceneschopnosti. Súhlasil, aby súd pojednával a rozhodol v ich neprítomnosti. Žalovaná žiadala ospravedlniť neúčast' na pojednávaní z dôvodu práceneschopnosti, pripojila potvrdenie o dočasnej pracovnej neschopnosti s tým, že nežiadala odročiť pojednávanie. Súd rozhodol v neprítomnosti sporových strán, právneho zástupcu žalobcu.

9. Vykonaním Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru č. 8500113057 zo dňa 29. 04. 2015, Oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere č. 8500113057 zo dňa 29. 04. 2015, Dohody o poskytovaní služieb č. 8500113057 zo dňa 29. 04. 2015, Rozhodcovskej zmluvy č. 8500113057 zo dňa 29. 04. 2015, Zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Vykonaných platieb žalovanej ku dňu 22. 06. 2018, Oznámenia o zosplatnení zo dňa 15. 03. 2016 a doručení, Pokusu o zmier zo dňa 02. 05. 2016, splátkového kalendára, výpisu z obchodného registra žalobcu a na základe vykonaného dokazovania zistil tento skutkový a právny :

10. Z predloženej Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500113057 zo dňa 29. 04. 2015 vyplýva, že žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 1.500,00 € (1.350 € výška poskytnutých finančných prostriedkov - 150,00 € poplatok za poskytnutie úveru započítaný podľa čl. 10.1 Zmluvy). Pôžičku sa žalovaná zaviazala splácať v 42 mesačných splátkach vo výške 47,17 € (z toho istina 35,71 € a úroky 11,46 €). Ďalej sa zaviazala v zmysle Dohody o poskytnutí služby mesačne splácať odplatu za poskytnutú službu vo výške 34,70 €. Výška celkovej mesačne platby na úhradu spolu predstavuje 81,87 € (mesačná splátka úveru + splátka podľa dohody o poskytnutí služby) = 81,87 € x 42 mesiacov, t.j. spolu 3.438,54 €. Dátum splatnosti prvej splátky úveru bol dohodnutý na deň 01. 06. 2015, dátum splatnosti poslednej splátky úveru na deň 01. 11. 2018, periodicita splácania úveru mesačná, dátum splatnosti splátky v priebehu periódy splácania 1. Ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) bola určená vo výške 25,54 %, priemerná hodnota RPMN 34,42 %.

11. Dohodou o poskytnutí služby zo dňa 29. 04. 2015 v čl. 7 bod 7.1 sa zákazník zaväzuje, že za uzavretie Dohody zaplatí mesačne poskytovateľovi odplatu vo výške 2,57 % zo sumy schváleného úveru zníženej o sumu poplatku za poskytnutie úveru. Zákazník sa zaväzuje splácať túto odplatu v pravidelných mesačných splátkach, ktorá bude uvedená spolu so splátkami úveru a úrokov za úver v Oznámení Veriteľa o schválení úveru dlžníkovi. V bode II. dohody sú vymedzené definície služieb (služba „Informácia o zostávajúcich záväzkoch“, služba odkladu splatnosti splátok, služba „Informácia

pred splatnosťou splátky“, služba „Informácia o prijatí platby“, služba „Vyhotovenie a zaslanie kópie dokumentácie a pod.)

12. Žalovaná neplatila splátky v súlade so zmluvou, podľa prehľadu splátok a úhrad z celkovej dlžnej sumy zaplatila 701,00 € (16. 06. 2015 83,00 €, 06. 07. 2015 83,00 €, 10. 08. 2015 83,00 €, 28. 09. 2015 83,00 €, 30. 11. 2015 166,00 €, 11. 12. 2015 83,00 €, 04. 08. 2016 20,00 €, 07. 09. 2016 20,00 €, 06. 10. 2016 20,00 €, 04. 11. 2016 20,00 €, 07. 12. 2016 20,00 €, 08. 06. 2017 20,00 €).

13. Vzájomný vzťah účastníkov je vzťahom spotrebiteľským, zo spotrebiteľského úveru, na ktorý je potrebné aplikovať ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, účinný v rozhodnom čase, v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len „zák.č. 129/2010 Z.z.“) a ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa podľa Občianskeho zákonníka. Žalobca je obchodná spoločnosť zapísaná v obchodnom registri, žalovaná je fyzická osoba - podnikateľ.

14. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len „OZ“), spotrebiteľkou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

15. Podľa § 52 ods. 2 veta prvá a druhá OZ, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

16. Podľa § 53 ods. 1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

17. Podľa § 53 ods. 5 OZ, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

18. Podľa § 54 ods. 1 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

19. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľovi spotrebiteľom.

20. Podľa § 2 zákona č. 129/2010 Z.z. sa na účely tohto zákona rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania;
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti;
- c) iným veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá v rámci svojho podnikania ponúka alebo poskytuje úvery alebo pôžičky, ktoré spĺňajú aspoň jednu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. c), f) a l), pričom tieto úvery alebo pôžičky nespĺňajú žiadnu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. a), b), d), e), g) až k) a m) až r); za iného veriteľa sa nepovažuje banka, pobočka zahraničnej banky a finančná inštitúcia podľa osobitného predpisu, 6) ktorá má povolenie na činnosť udelené Národnou bankou Slovenska;
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom;
- e) povoleným prečerpaním forma spotrebiteľského úveru, ktorý umožňuje spotrebiteľovi disponovať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku jeho platobného účtu, ktorý má vedený u veriteľa;

f) prekročením automaticky prijaté prečerpanie, pri ktorom veriteľ umožňuje spotrebiteľovi disponovať peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na platobnom účte spotrebiteľa alebo nad rámec dohodnutého povoleného prečerpania;

g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok;

h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom;

i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19;

j) úrokovou sadzbou spotrebiteľského úveru úroková sadzba vyjadrená ako fixné alebo variabilné percento, ktoré sa na ročnom základe uplatňuje z výšky čerpaného spotrebiteľského úveru;

k) fixnou úrokovou sadzbou spotrebiteľského úveru jedna úroková sadzba spotrebiteľského úveru dohodnutá medzi veriteľom a spotrebiteľom v zmluve o spotrebiteľskom úvere na celú dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo viac úrokových sadzieb spotrebiteľského úveru dohodnutých medzi veriteľom a spotrebiteľom v zmluve o spotrebiteľskom úvere na čiastkové obdobia s výhradným použitím fixného konkrétneho percenta; ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere nie sú stanovené všetky úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, úroková sadzba spotrebiteľského úveru sa považuje za fixnú iba na tie čiastkové obdobia, na ktoré sú úrokové sadzby spotrebiteľského úveru určené výhradne použitím fixného konkrétneho percenta dohodnutého pri uzavretí zmluvy o spotrebiteľskom úvere;

l) celkovou výškou spotrebiteľského úveru maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere;

m) trvanlivým médiom každý prostriedok, ktorý umožňuje uloženie informácií spôsobom prístupným na používanie v budúcnosti na časové obdobie zodpovedajúce účelom informácií a ktorý umožňuje verné reprodukovanie uložených informácií.

21. Podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

22. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

23. Podľa § 11 ods. 1 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

24. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

25. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

26. Na základe zmluvy o revolvingovom úvere boli žalovanej reálne poskytnuté finančné prostriedky vo výške 1.350,00 €.

27. Ust. § 2 písm. g), h) zákona č. 129/2010 Z.z. vypočítava, čo predstavujú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe a ktoré spolu so spotrebiteľským úverom predstavujú celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť.

28. Súd má za to, že uzavretím dohody o poskytovaní služieb predložil žalobca žalovanej túto dohodu v snahe obchádzať zákon o spotrebiteľských úveroch zakotvením neprijateľných zmluvných podmienok do tejto dohody. Dohoda o poskytnutí služby nebola individuálne dohodnutá, žalovaná nemohla ovplyvniť jej obsah, nie je ani zrejmé, či a akým spôsobom jej boli vysvetlené dôsledky tohto ustanovenia. Dohoda spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, nakoľko nebolo zohľadnené, či vôbec v budúcnosti žalovaná využije služby, resp. v akom rozsahu ich využije. Tento právny úkon bol síce urobený ako samostatný právny úkon, nesporne však súvisí so zmluvou o revolvingovom úvere. Neobstojí tvrdenie žalobcu, že dohoda bola uzavretá zo strany žalovanej dobrovoľne a jej uzavretie nemalo vplyv na poskytnutie úveru. Podľa názoru súdu v prípade, že by žalovaná od počiatku, t. j. pri uzatváraní úverovej zmluvy poznala jasne a zrozumiteľne všetky náklady, aké jej pri úvere poskytnutom vo výške 1.500,00 € - 150,00 € vzniknú, mala možnosť posúdiť uzavretie úverovej zmluvy.

29. Skutočnosť, že nejde o samostatné právne úkony, a teda ich vznik je podmienkou pre vznik zmluvy o revolvingovom úvere svedčí nesprávne udávaná RPMN žalobcom, keď pri výpočte sa zjavne nezahmuli do nákladov aj platby za poskytovanie služieb, pričom odplata za služby predstavuje celkovo sumu 1.457,40 €. Rovnako tak pri vyčíslení RPMN sa neuvažovalo s odplatou za poskytnutie služby vo výške 1457,40 €. Nesporne je odplata za túto službu nákladom. Vynásobením 42 mesačných splátok po 47,17 € zaplatí žalobca na úvere a úrokoch 1.981,14 €, poplatkov za poskytnutie úveru predstavoval 150,00 € a odplata za poskytnutie služby 1.457,40 €. Spolu tak žalobca pri reálne poskytnutých finančných prostriedkoch 1.350,00 € zaplatí 5.719,68 €. Žalovaná nepoznala hneď pri uzatváraní zmluvy o úvere skutočnú výšku nákladov. Napriek tomu, že odplata za poskytnutú službu nebola zahrnutá medzi celkové náklady spotrebiteľa, nepochybne navyšuje hodnotu celkových nákladov spotrebiteľského úveru a výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov. Z dôvodu nesprávne vypočítanej ročnej percentuálnej miery nákladov, celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, teda obligatórnych náležitostí spotrebiteľskej zmluvy (§ 9 ods. 2 písm. f) a k) je úver bez úrokov a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b/ a d/ zák. č. 129/2010 Z. z. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/>>

30. S prihliadnutím na uvedené, v zmluve o spotrebiteľskom úvere s poukazom na ust. § 9 zák.č. 129/2010 Z.z. absentuje kogentná náležitosť, celková správne vypočítaná ročná percentuálna miera nákladov, celková správne vypočítaná čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Uvedené má za následok, že úver sa podľa § 11 ods. 1 písm. b), d) cit. zákona považuje za bezúročný a bez poplatkov.

31. Žalovaná má tak povinnosť vrátiť žalobcovi len rozdiel medzi sumou, ktorú si reálne požičala a sumou, ktorú žalobcovi vrátila, t.j. 549,00 € (1.250,00 € - 701,00 €).

32. Vo zvyšnej časti prevyšujúcej súdom priznanú sumu 731,14 € spolu s príslušenstvom (1.280,14 € žalovaná suma - 549,00 € priznaná suma), súd žalobu zamietol.

33. K zaplateniu tejto sumy súd žalovanú zaviazal spolu so zákonnými úrokmi z omeškania. Omeškanie žalovanej sa posudzuje podľa ustanovení Občianskeho zákonníka. Nakoľko záväzkový vzťah účastníkov konania vznikol po 31.01.2013, úroky z omeškania súd priznal žalobcovi podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v účinnom znení vo výške 5,00 % z dlžnej sumy od 29. 04. 2016, po vyhlásení splatnosti úveru dňa 28. 04. 2016.

34. Pokiaľ ide o nárok žalovanej na primerané finančné zadosťučinenie má súd za to, že pre jej uplatnenie neboli splnené zákonné podmienky. Pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa treba rozumieť konkrétne žalovateľné právo (nárok) vyplývajúce z porušenia práv na ochranu spotrebiteľov, resp. z porušenia povinnosti určených na ochranu spotrebiteľov dodávateľmi. V zmysle uvedeného práva na primerané finančné zadosťučinenie možno spotrebiteľovi priznať, ak si spotrebiteľ úspešne uplatnil nárok z porušenia práva alebo povinnosti, pričom toto úspešné uplatnenie musí vyplývať z právoplatného rozhodnutia. K námietke žalovanej o premlčaní žalobcom uplatnenej pohľadávky súd uvádza, že na premlčanie sa v danom prípade vzťahuje 3 - ročná premlčacia lehota, nie 2 - ročná, ako uvádzala žalovaná. S poukazom na uvedené má súd za to, že žaloba žalobcu bola podaná včas.

35. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

36. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

37. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a 2, v spojení s § 262 ods. 1 CSP tak, že pomerne úspešnej žalovanej v rozsahu 14,20 % (žalovaná suma 1.280,14 €, priznaná suma 549,00 €, úspech žalobcu je 42,90 %, úspech žalovanej je 57,10 %, úspech žalovanej je tak po odpočítaní úspechu žalobcu vo výške 14,20 %) priznal nárok na náhradu trov konania.

38. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde v Novom Meste nad Váhom. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).